

Odvaha
Cat
Campbellovej

Natasha
Loweová

FRAGMENT

Odvaha Cat Campbellovej

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Natasha Loweová

Odvaha Cat Campbellovej – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Odvaħa
Cal
Campbellovej

Odvaha
Cat
Campbellovej

Natasha
Loweová

Venujem Jonovi, pretože nikdy nedovolí,
aby mu strach stál v ceste.

Nem zentar topello!

A Sebastianovi, Oliverovi, Benovi a Juliette.

Prológ

Noc
pred narodením Cat

DIEŤA VYLIEZLO NA METLU OPRETÚ O KUCHYNSKÝ STÔL. Po brade mu stiekla slina a zasmialo sa. Jednou buclatou rúčkou mávlo na matku a vyletelo cez otvorené okno nad potok v Potts Bottom.

„Nie!“ zakričala Poppy a zobudila sa. Tvár mala mokrú od potu a vrkoč sa jej rozplietol. Cez obrovské brucho sa načiahla k manželovi. „Naše dievčatko..“ lapala Poppy dych a triasla Tristrama Campbella, aby sa zobudil. „Behalo po pekárni, mávalo čarovnou paličkou a premieňalo zákazníkov na sliedky.“

„Sliepky?“ zopakoval Tristram a pohladkal manželku po bruchu. Naklonil sa cez ňu a rozsvietil svetlo.

„Na sebe malo len plienku. Behalo na tučnučkých nožičkách.“ Poppy chytila manžela za ruku. „A potom ťa premenilo na žirafu, Tristram, a mňa na tučniaka. Bolo to strašné,“ vzlykala Poppy. „Tackala som sa za ním, ale veľmi pomaly, keďže som bola tučniak, vieš?“

„Ach, viem,“ odvetil Tristram a nežne stisol Poppy prsty.

„Potom vbehlo do kuchyne a premenilo moje koláčiky na kamene. Aj sušienky, torty a iné maškrtky. A tesne predtým, ako som sa zobudila, vyliezlo na kuchynskú metlu a vyletelo z okna. So smiechom.“

„To muselo byť hrôzostrašné,“ zamrmlal pokojným hlasom Tristram. „Tučniaky, skamenené koláčiky a deti na metlách. Bol to len sen, drahá.“

„Hotová nočná mora!“ zvolala Poppy, keď jej náhle skrútilo žalúdok. „Horšiu nočnú moru si ani neviem predstaviť!“

„Napi sa vody,“ poradil jej Tristram a načiahol sa po pohár na nočnom stolíku. Podržel ho a Poppy sa napila. „Pozri, Poppy. Si len nervózna, pretože zajtra ju máš priviesť na svet. Som si istý, že je to normálne. Aj iné ženy sa takto cítia. Všetko bude v poriadku.“

„To nevieš,“ nedala sa Poppy a začala sa chvieť. „Čo ak zdedí môj talent, Tristram? To by som neprežila.“

„Ale áno, prežila, Poppy. Nepoznám silnejšiu ženu. A spomeň si, čary väčšinou preskočia jednu generáciu alebo dve, takže to nie je pravdepodobné. No ak ich zdedí, poradíme si. Spoločne,“ dodal Tristram.

„Tristram, čary mi skoro zničili život. Neznášam ich. Nechcem, aby sa nimi musela trápiť aj naša dcéra.“ Campbelllovci si neboli istí, či sa im narodí dievča, ale pani Plunketová z pošty prisahala, že áno. A keďže pani Plunketová správne uhádla pohlavie každého dieťaťa, čo sa narodilo v malom yorkshirskom meste Potts Bottom, Tristram a Poppy verili, že sa nemýli.

„Nemá zmysel robiť si starosti s niečím, čo sa ani nemusí stať,“ chlácholil manželku Tristram a pobožkal ju na líce. Jemne ju poštekľil bradou. „Skús znovu zaspať.“

„Čo ak to pokazím, Tristram?“ spýtala sa Poppy. „Čo ak budem hrozná matka a všetko pokazím? Bojím sa.“

Tristram zhasol svetlo a objal Poppy okolo brucha. Bolo teplé ako veľká misa plná kysnúceho cesta na chlieb. „Bude z teba úžasná matka,“ odvetil. „O tom nepochybujem.“

„Dúfam, že máš pravdu,“ zašepkala Poppy. Pociťla, ako sa dieťa pohlo, akoby sa snažilo urobiť kotrmelec. „Naozaj dúfam, že máš pravdu.“

Prvá kapitola

Vášeň k mágii

CAT CAMPBellová sa narodila nasledujúce popoludnie o 15.35 na podlahe v pekárni svojej mamy. Skĺzla priamo do silných chlpatých rúk svojho otca. Tristram sa snažil odtrhnúť rodiacu Poppy od karamelových sušienok, ktoré práve piekla, a odviezť ju do nemocnice v Potts Bottom. Poppy však trvala na tom, že najprv vytiahne poslednú várku sušienok z rúry, takže Cat sa narodila v horúci augustový deň v ešte horúcejšej kuchyni a privítal ju zápach spáleného karamelu. Otec ju zabalil do nie príliš čistej košele a ona mu rúčkou pevne stisla prst. Upierala

naňho tmavozelené oči a kopala ho štíhlymi nôžkami. Potom otvorila ústa a hlasno zrevala. „Ako lev!“ zamrmlal Tristram a srdce mu pukalo od hrdosti.

„Môžem si ju podržať?“ spýtala sa Poppy a nachiahla k nej ruky. Vzdychna od radosti, keď jej do nich Tristram opatrne vložil malú Catherine. „Ach, má ryšavé vlasy po tebe, Tristram! Úžasné!“

„A po tebe určite zdedí vášeň k pečeniu,“ odvetil Tristram, uškrňajúc sa spod huňatej brady. „Akoby aj nie, keď sa narodila v pekárni?“

Poppy si dieťa pritisla k hrudi a zašepkala: „Je mi jedno, čomu sa bude venovať. Naozaj. Len nech to nie sú čary.“

Ako Cat rástla, rada sedávala na podlahe v pekárni, ktorá zároveň slúžila aj ako domček Campbellovcov, prestavaný zo starej opustenej chatrče hneď vedľa potoka v Potts Bottom. Od centra mesta ho delilo pár minút chôdze, ale nikomu neprekážalo trochu sa prejsť, pretože Catina mama piekla ten najchutnejší chlieb a pečivo. Cat v hrncoch miešala neviditeľné odvary, vareškou udierala do ich kovových stien a štebotala detskou rečou. Keď mala dva roky, Tristram jej vyrobil drevenú stoličku, aby dočiahla na pult a mohla pripravovať vlastné recepty vedľa mamy a Marie Claire, postaršej Francúzky, ktorá vlastnila

pekáreň spolu s Poppy. Cat najradšej používala kore-
niny ako škoricu, ďumbier a čili prášok, ktoré mieša-
la vo svojej miske. Otvorila všetky mamine plechov-
ky a primiešala kukuričnú múku a hnedý cukor. Cat
použila všetko, čo dokázala chytiť do malej rúčky.
Raz priletela na stôl lienka, Cat ju chytila a pridala
do cesta.

„Koláčik z hmyzu! Mňam,“ povedal na to Catin
otec a sledoval, ako Cat mieša cesto vareškou.

„Mňamky-mňam!“ zvyškla Cat, poskočila a mávla
vareškou nad miskou.

„Vynikajúca pekáarka ako jej matka!“ poznamenal
Tristram. Poppy sa neubránila úsmevu, pretože Cat
bola v kuchyni šťastná, hoci jej experimenty vždy
skončili vo výlevke.

„Čo vyrábaš?“ spýtala sa Poppy trojročnej Cat v zá-
pale práce. „Bude to citrónový koláč?“

Cat pokrútila hlavou a pridala do misky čierne
korenie a klinčeky.

„Čokoládový koláč?“ hádala Marie Claire.

„Nie,“ odvetila Cat a primiešala do zmesi lyžicu
kakaa.

„Nie tak veľa,“ zahriakla ju Poppy a vzala ple-
chovku z dcérinho dosahu. „Kakao je drahé!“ Zho-

vievavo pokrútila hlavou. „Tak čo pripravuješ, Cat? Sušienky?“

„Zaklínadlo na lietanie,“ vyhlásila Cat. „Chcem sa naučiť lietať.“

„Ako lietadlo?“ spýtala sa Poppy trochu nervózne.

„Nie,“ pokrútila hlavou Cat. „Ako čarodejnica, mama. Chcem byť čarodejnica.“ Cat chytila kuchynskú metlu, potrela ju lepkavým elixírom, a potom s metlou medzi nohami zoskočila zo svojej malej stoličky.

„Stačilo,“ zakročila Poppy a vytrhla Cat metlu z rúk. Namiesto nej jej podala drevenú lyžicu. „Robíš neporiadok. A Marie Claire potrebuje metlu, aby mohla zamiesť podlahu.“

„Je moja!“ zakričala Cat a ukázala na metlu.

„Nie je tvoja,“ odsekla Poppy nahnevanejšie, ako bolo treba. Cat zvrástila maličkú tvár, nezvyknutá na ostrý mamin tón.

„Nepomôžeš mi upiecť sušienky?“ navrhla jej Poppy nežnejšie.

„Nie,“ pokrútila hlavou Cat. „Nie,“ zopakovala a namočila rúčku lyžice do misky s hotovým elixírom. Vytiahla ju a ukázala Poppy. „Tak budem lietať na lyžici,“ vyhlásila a sadla si obkročmo na drevenú lyžicu.

Poppy si pod stolom prekrížila prsty a potichu prosila: *Prosím, prosím, prosím, nech moja dcéra nezdedí po mne umenie čarovať.*

Poppy vedela, že ak dieťa zdedí schopnosť čarovať, väčšinou sa to začne prejavovať okolo štyroch alebo piatich rokov, takže ešte zostávalo veľa času. A hoci Cat trávila všetok čas tým, že skákala zo stoličiek s rozťahnutými rukami a predstierala, že mieša elixíry, jej mame sa uľavilo, že iné znaky mágie sa u nej neprejavujú.

„Čo urobíš, ak začne naozaj čarovať?“ opýtal sa jej raz popoludní Tristram, keď sledovali Cat cez kuchynské okno. Ich päťročná dcéra mala na hlave vlastnoručne vyrobený čarodejnicky klobúk z papiera a vo vzduchu mávala paličkou. „Stále sa to môže stať, Poppy. Musíš byť pripravená.“

„Nedokážem na to ani pomyslieť.“ Poppy si prekrížila ruky na hrudi. „Ty nechápeš, čo to pre mňa znamená.“

„Viem si predstaviť, ako by som sa cítil, keby som mal pre niečo vášeň, ale nemohol by som ju naplniť,“ rozčítene odvetil Tristram. „Predstav si, aká by si bola smutná, keby si nemohla piecť, Poppy. A mňa by hnevalo, keby si chcela, aby som bol stále doma, cho-

dil do normálnej práce a vzdal sa svojho výskumu.“ Poškrabkal sa po vytetovanom kompase a pokračoval: „Rád objavujem nové druhy rastlín a skúmam rôzne kúty sveta.“

Poppy vzdychla, ale neodpovedala a obaja sledovali Cat, ktorá sa snažila začarovať jednu zo sliepok zobúcich po dvore tým, že jej mávala čarovnou paličkou pred zobákom. „Mám svoje záľuby a ty máš zasa svoje,“ dodal Tristram, „a Cat môže tie svoje len predstierať. Nemôže robiť to, čo má rada. No ak príde deň, keď sa to zmení, musíš byť pripravená, Poppy.“

„Nechcem sa o tom rozprávať.“ Poppy sa odvrátila od okna.

S plynúcimi rokmi Catina vášeň ku kúzlam rástla, hoci bolo zjavné, že ju nezdedila. Nebolo to vôbec fér, myslela si Cat, keď rok čo rok sfukovala sviečky na narodeninovej torte. Jej mama je alebo pred mnohými rokmi bola čarodejnica – a naozaj mocná, teda aspoň podľa slov starých rodičov. A napriek tomu sa kúzel vzdala, aby sa stala pekárkou. Pekárkou! Aké nudné povolanie! Stáť celý deň v horúcej kuchyni a tráviť celé hodiny vyrábaním niečoho, čo zmizne po pár zahryznutiach. Aká strata času, keď si môžete kúpiť koláče aj na trhu. Aké úžasné by bolo byť čaro-

dejnicou! Stará mama jej často vravievala, ako prvýkrát prišli na to, že Poppy je čarodejnice – ako vyfukovala krásne pestrofarebné bubliny ako malá a stačilo, že zamávala pästičkami a vyčarovala nádherné torty s polevou. Cat sa párkrát pokúsila pred zrkadlom vyfúknuť bubliny, ale akokoľvek sa snažila, vytvorila len bezfarebnú slinu tečúcu po brade. Preto sa jej to zdalo nefér – mama ten dar zdedila a nevážila si ho a ona, Cat, po ňom hrozne túžila a nedokázala vyčarovať ani zázračné sliny.

„Prečo mama nepoužije čary?“ pýtala sa Cat otca, keď bolo v pekárni rušno a Catina mama bola unavená z celodenného pečenia jednej várky chutných koláčov a sušienok po druhý.

„Pozri si niekedy *Súhrn kuchárskej knihy pre čarodejnice*,“ odvetil otec s úškrnom. „Nechci vedieť, čo ide do tých kuchárskych kúzel. Vravია, že vždy používajú len prírodné suroviny, ale... slimačí sliz či hrst' červíkov? Buďme radi, že mama radšej pečie ručne. Nič sa nevyrovná obyčajnému maslu.“ Odhryzol si z chrumkavej karamelovej sušienky.

„Keby som zdedila dar čarovať, používala by som ho stále,“ túžobne vravievala Cat a mávala drevenou vareškou po kuchyni. „Abrakadabra!“ kričala, ale nič sa nestalo.

Po škole Cat rada sledovala dievčatá z Ruthersfieldu, ako sa na metlách vznášajú pozdĺž potoka a opierajú si ich o stenu pekárne, akoby to boli len dáždničky. Vošli dnu vo fialových rovnošatách a z ruksakov im trčali čarovné paličky. Ruthersfieldska akadémia bola jediná uznávaná čarodejnická škola v krajine a nachádzala sa priamo v Potts Bottom. Cat by vymenila aj posledné vrecúško cukríkov za to, aby na ňu mohla chodiť. Počula, ako sa dievčatá, ktoré si kupovali sladké briošky, sťažujú na testy z čarovania a hodiny miešania elixírov, a jej túžba sa menila priam na fyzickú bolesť. Skúsila sa porozprávať s mamou o Ruthersfiede a o tom, aké to bolo, keď tam chodila, ale Poppy ju vôbec nechcela počúvať.

„Z čarovania som bola len nešťastná, Cat.“ Viac jej nepovedala.

„A nemala si rada lietanie na metle či miešanie elixírov, mama?“

„Neznášala som celý Ruthersfield,“ odsekla Poppy tak prudko, že Cat radšej prestala vyzvedať.

Jedného dňa Cat neodolala nutkaniu nasadnúť na hladkú gaštanovú metlu, čo sa opierala o pekáraň. Majiteľka metly bola učiteľka, ktorá si každý týždeň kupovala peceň Poppinho orechového chleba. Hnedé kučery sa jej natriasali a mala hladkú pokožku, tak-

že nevyzerala staršie ako žiačky dvanásteho ročníka, ale namiesto rovnošaty mala oblečený dlhý fialový plášť, aký nosili učiteľky.

„Leť,“ prikázala Cat metle a odrazila sa od zeme. Predstavovala si, aké by bolo vznášať sa vo vzduchu. Skákala a nadskakovala, ale zakaždým pristala s treskotom na zemi.

„Mohla by si mi, prosím, vrátiť moju metlu?“ Z pekárne vyšla žena so zabaleným teplým chlebom.

„Bože, prepáčte,“ ospravedlnila sa Cat, červená od hanby, a podala jej metlu. „Dávala som na ňu pozor. Aj ja by som chcela lietať.“

„Lietanie je zábava,“ priznala žena a vystrela k nej ruku. „Volám sa Clara Bellová a na Ruthersfiede učím dejiny čarodejníctva. Tvoja mama pečie ten najlepší chlieb v Potts Bottom. Vlastne pečie ten najlepší chlieb, aký som kedy jedla.“

„Áno, je vynikajúca pekárka,“ súhlasila Cat a vzdychla. „No pečenie je také nudné. Ja chcem byť čarodejnica rovnako ako vy. Mama zdedila ten dar, ale nepoužíva ho a moja pra-prastará mama Mabel bola úžasná čarodejnica. Vymyslela mnoho skvelých nápadov.“

„Ešte sa nevzdávaj,“ odvetila Clara Bellová a vložila si chlieb do tašky. „U mňa sa čarodejnícke schop-

nosti prvýkrát prejavili až v desiatich rokoch. Oneskorila som sa,“ dodala s úsmevom.

„Ako sa to stalo?“ opýtala sa zvedavo Cat, poskakujúc hore-dolu. „Aký to bol pocit?“

„Práve som sa sprchovala a pamätám si, že som myslela na to, že voda má nudnú farbu. Zrazu začala tiecť v krásnom levanduľovom odtieni.“ Clara Bellová sa pri tej spomienke usmiala. „Vnútri som cítila chvenie, akoby vo mne šumeli čary.“

„Ach, keby sa to stalo aj mne.“

Keď však Cat dovŕšila jedenásť rokov, bolo jasné, že nezdedila talent po mame, hoci si to želala, vždy keď sfukovala sviečky na narodeninovej torte alebo videla padať hviezdu.

„To nič, drahá Cat,“ utešoval ju otec a objal ju. „Keď budeš staršia, môžeš ma sprevádzať na výskumných cestách. Hoci práca botanika nie je čarovná, je vzrušujúca. Keby som sa napríklad nestratil na tej hore v Tanzánii, nikdy by som neobjavil nový druh machu.“

„Ďakujem, oci,“ odvetila Cat, no uvedomila si, že nie je schopná vzdať sa svojho sna.

Jej mame však odľahlo a Cat to vedela. Poppy nedokázala skryť svoj odpor k mágii, hoci nerada videla svoju dcéru sklamanú. „Spoločne nájdeme niečo,